

„Malinarska ili jabučarska“ Srbija

Glavni kupac jabuke iz Srbije je Ruska Federacija, od prošle godine Indija, a u narednim godinama, prema rečima Ministra za poljoprivredu, mogla bi da bude i Kina. Posle maline, koja se uzvozi u zemlje EU, jabuka je najznačajniji izvozni proizvod u voćarstvu Srbije. Malina se u Srbiji gaji na malim gazdinstvima, na malim parcelama od 20-60 ari, retko preko jednog hektara, gde je uglavnom uposlena samo porodica i retko upošljavaju sezonsku radnu snagu. Na ovim malim gazdinstvima se u Srbiji proizvede oko 80% ukupne proizvodnje maline kod nas. Koliko god da je situacija u malinarstvu teška, pozitivno je to što se većinska proizvodnja nalazi u rukama malih poljoprivrednika, u čijem se vlasništvu nalaze male površine zemlje, zanemarljive za neku ozbiljniju poljoprivrednu proizvodnju, i što se privredno aktiviraju zabačeni planinski delovi zemlje i time doprinose opstanku stanovništva na selu.

Jabuka je u ovom smislu potpuna suprotnost malini. Preko 60 % celokupne izvezene količine jabuke u Srbiji potiče od 5-6 velikih proizvođača, koje se po obimu proizvodnje mere sa najvećim svetskim proizvođačima jabuke. Malinu u Srbiji proizvodi poljoprivrednik, imenom i prezimenom, a jabuku uglavnom pravno lice, koje se pored proizvodnje bavi otkupom i izvozom jabuke. Sve što je ovim proizvođačima potrebno je sezonska radna snaga koje je u Srbiji sve manje i predstavlja glavni problem sa kojim će se susresti veliki proizvođači jabuke kod nas.

Iz napred navedenog postavlja se pitanje koja je opcija bolja za Srbiju „malinarska ili jabučarska“, koja je sudbina poljoprivrednog proizvođača sa prosečnom veličinom poseda manjam od 3 ha, kakvih procentualno ima najviše u Srbiji, i nismo li mi previše mala država za tako mali broj krupnih proizvođača barem kada je proizvodnja jabuka u pitanju. Ovo su pitanja koja država Srbija još uvek nije rešila, a kada će...

dipl.ing Milinko Sindić